

Sygn. akt VI U 402/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR del. Elżbieta Góralska
Protokolant:	stażysta Izabela Bukowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2015 r. w S.

sprawy **M. L.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.**

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek odwołania M. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 25 marca 2015 roku, nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VI U 402/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił M. L. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż po dniu 31 grudnia 2008 r. ubezpieczony nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy oraz nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. ZUS poinformował, iż do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach zgodnie z art. 4 ustawy pomostowej zaliczono okres od 15 grudnia 1975 r. do 25 października 1976 r. oraz od 6 listopada 1978 r. do 31 grudnia 2008 r., z wyłączeniem okresu zasiłków z ubezpieczenia społecznego. Organ rentowy wskazał, iż na podstawie dowodów dołączonych do wniosku ZUS przyjął za udowodniony okres ubezpieczenia w wymiarze 39 lat, 1 miesiąc i 25 dni, w tym 30 lat 9 miesięcy i 23 dni stażu pracy w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od M. L. wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. Odwołujący zarzucił decyzji naruszenie prawa materialnego – art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych poprzez jego zastosowanie podczas gdy przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym zastosowanie winien znaleźć art. 49 ustawy pomostowej. Przynajmniej treść art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych ubezpieczony podniósł, iż organ rentowy przyjął za udowodnione okresy pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wymiarze 30 lat, 9

miesiący i 23 dni. Ponadto zdaniem skarżącego z decyzji wynika, że organ rentowy przyjął za udowodnione spełnienie przez niego pozostałych przesłanek wymaganych przez ustawę.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie w całości, z argumentacją jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

M. L. urodzony (...) wniosek o emeryturę pomostową złożył w dniu 3 marca 2015 r.

M. L. od dnia 15 grudnia 1975 r. pozostaje w stosunku pracy z Zakładem (...) w (...) SA.

Niesporne, a nadto:

- wniosek z 03.03.2015r. k.1-3 plik II akt ZUS
- zaświadczenie o zatrudnieniu z 20.02.2015r. k. 9 plik II akt ZUS
- zeznanie wnioskodawcy k. 22

Na dzień wydania zaskarżonej decyzji M. L. udowodnił 39 lat, 1 miesiąc i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Niesporne, a nadto:

- karta przebiegu zatrudnienia z 24.03.2015r. k. 39 plik II akt ZUS

Od dnia 15 grudnia 1992 r. M. L. jest zatrudniony w (...) SA Zakładzie (...) w S.. Od początku zatrudnienia wnioskodawca zajmował stanowiska: adiunkta służby drogowej, starszego adiunkta służby drogowej, referendarza kp., inspektora spraw obronnych, starszego inspektora, inspektora, starszego specjalisty, specjalisty.

W okresie od 15 grudnia 1975 r. do 31 grudnia 2008 r. ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

Niesporne, a nadto:

- zaświadczenie z 20.02.2015r. k. 21 plik II akt ZUS
- zaświadczenie z 28.1.2014r. k. 23 plik II akt ZUS
- zeznanie wnioskodawcy k.22

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego okazało się niezasadne.

Warunki nabywania prawa do emerytury pomostowej określa ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U z 2008 r. Nr 237, poz. 1656 ze zm.), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Podkreślić należy, że ustawa o emeryturach pomostowych zastąpiła przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS określające zasady przyznawania emerytur w niższym wieku pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze nowymi regulacjami określającymi zasady nabywania wcześniejszych emerytur z tytułu tego rodzaju pracy. Najogólniej rzecz ujmując celem tej ustawy jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury z powodu pracy w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze do mniejszej liczby sytuacji uzasadnionych rzeczywistą koniecznością przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w których oczekiwania osób, które rozpoczęły wykonywanie takiej pracy na starych zasadach, na wcześniejsze przejście na emeryturę powinny zostać zaspokojone. Ustawa ma charakter przejściowy, ograniczając prawo do uzyskania

emerytury pomostowej do osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r., które pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) rozpoczęły przed 1 stycznia 1999 r. (art. 4 pkt 5 ustawy). Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny emerytura pomostowa ma być „pomostem między dotychczasowym systemem z licznymi możliwościami przechodzenia na emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym i nowym systemem, w którym tego typu rozwiązania będą wyjątkiem” (uzasadnienie wyroku z dnia 16 marca 2010 r., K 17/09, (...) 2010 nr 3, poz. 21). Wskazany wyżej cel ustawy realizują w najbardziej widoczny sposób jej przepisy określające przesłanki nabycia emerytury pomostowej.

Zgodnie z art. 4 ustawy prawo do emerytury pomostowej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.,
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn,
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn,
5. przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS,
6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3,
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z art. 4 wynika, że jakkolwiek w świetle art. 4 pkt 2 i 5 w związku z art. 3 ust. 7 ustawy, do wymaganego przez ustawę stażu przypadającego przed dniem jej wejścia w życie, tj. przed 1 stycznia 2009 r., wlicza się okresy pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu zarówno art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jak i art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, to właściwego ograniczenia do zamierzonego przez ustawodawcę kręgu osób uprawnionych do emerytury pomostowej dokonuje konieczność spełnienia przesłanki z art. 4 pkt 6. Wymaganie to spełnia zasadniczą funkcję eliminacyjną, ograniczając ostatecznie prawo do emerytury pomostowej do kręgu osób wykonujących pracę kwalifikowaną jako szczególną w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Możliwość uzyskania emerytury pomostowej przez osoby niespełniające warunku z art. 4 pkt 6 przewiduje art. 49 ustawy według którego prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Przytoczony przepis zmienia wymagania konieczne do uzyskania emerytury pomostowej dla osób niespełniających warunku z art. 4 pkt 6 ustawy, zwalniając je z konieczności wykonywania po 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jednakże wprowadza w to miejsce wymaganie, aby ubiegający się o rozważane świadczenie spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009 r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Warunek ten został jasno wyrażony, wynika wprost z literalnego brzmienia art. 49 pkt 3 ustawy i jest zgodny z jej celem. W uzasadnieniu wyroku z dnia 13 marca 2012 r., II UK 164/11 Sąd Najwyższy wskazał, że

w świetle tego przepisu nie ma podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, nie może być kwalifikowany jako prace w warunkach szczególnych (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy) w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów. Sąd Najwyższy podkreślił, powołując się na wcześniejsze orzecznictwo, że przepisy regulujące system zabezpieczenia społecznego ze względu na swoją istotę i konstrukcję podlegają wykładni ścisłej. Nie powinno się więc stosować do nich wykładni celowościowej, funkcjonalnej lub aksjologicznej w opozycji do wykładni językowej, jeżeli ta ostatnia prowadzi do jednoznacznych rezultatów interpretacyjnych. W rezultacie należy uznać, że określenie „okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3” zawarte w art. 49 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych, oznacza okres pracy wskazany w art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy bez wliczania do niego okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy emeryturach i rentach z FUS.

Należy podkreślić, iż jedynie łączne spełnienie wszystkich przesłanek uprawnia do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi, III AUa 1664/12). Innymi słowy nie spełnienie jednej z przesłanek wymienionych w art. 4 cytowanej ustawy pozbawia wnioskodawcę prawa do emerytury pomostowej.

W niniejszym postępowaniu niesporne było, iż M. L., który wiek 60 lat osiągnął w dniu 4 marca 2015 r. r. udowodnił 39 lat, 1 miesiąc i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Nie stanowił również okoliczności spornej fakt, że w okresie od 15 grudnia 1975 r. do 31 grudnia 2008 r. M. L. wykonywał pracę w szczególnych warunkach, ani to że wnioskodawca nadal **pozostaje w stosunku pracy** z (...) SA Zakładem (...) w S.. Tym samym już tylko z tego powodu M. L. nie mógł uzyskać prawa do emerytury pomostowej. Zgodnie bowiem z regulacją przywołanego na wstępie przepisu art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r., jednym z koniecznych warunków nabycia prawa do emerytury pomostowej jest rozwiązanie stosunku pracy. Z uwagi na brak spełnienia przesłanki z art. 4 pkt 7 odwołanie nie mogło zostać uwzględnione. Jak już wskazano wyżej, jedynie łączne spełnienie wszystkich przesłanek określonych w art. 4 lub 49 ustawy o emeryturach pomostowych warunkuje przyznanie świadczenia. Z uwagi na pozostawanie wnioskodawcy w zatrudnieniu brak było podstaw do zmiany decyzji organu rentowego. W tej sytuacji zbędnym było badanie ziszczenia się pozostałych wymogów warunkujących nabycie prawa do spornego świadczenia.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalony został w oparciu o niebudzące wątpliwości Sądu i nie kwestionowane przez strony dokumenty, szczegółowo wymienione w ramach ustaleń stanu faktycznego sprawy.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd działając na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

1. (...);
2. (...)
3. (...)